

RABBINICAL COURT
SHAR HAMISHPOT
17 MOSIER COURT
MONSEY N. Y. 10952

בפ"ר
רוני תורה בחנוך ובছנוך לבבלי דין וכותם
לדין גמור - ולקבלה מהיבן דנתני בכתב
לשכת בית דין: 425 9708 (845) TEL.

בית דין צדק
שער המשפט
בהתתפות הרבנים
מאנסרי ניו ארק

סניף "שמרו משפט" * בצד טחוּר לפקח על: הונאות, עקלם, טרוכם, הוור ערשות, פנקין, גוטין * וכן לבודר שלא קפוחו מוסחם: לסתות ובייד, חוץ נושא, תמיון תעשי, ולאן בבורות, ומטענים

כל ירא שמים - שאשתו חובעת ממנו גם, אם החלטתינו שאינו רוצה לגרשה בשלום, או שאינו מסכימים לגרשה - רק מבלתי שתפקידנו ממנו או מהחזקת או מפניות לדין, [או שכבר השלים לה נת בכיתת דין] - מה שייתן לה כשותפות מלפקחו ממנו או מלדיין, והוא רצית להוציאו ממנו נת אשר בעל ברוחן, ורואה: [א], שכבר הוחלו להוציאו לעליו ליתן נת [אחר] - ע"י אמצעין - "בזוניות" "חכאה" "טטריה" "ערכאות" "תפיסה". או [ב], ש"מאיים" לעליו באמצעים הנ"ל - אם לא ייתן נת [אחר] או [ג], שלוחצים לעליו - שנית נת [אחר] ב"בית המשפט", בכדי לאשר השקד - كانوا שורצוה לעגנה - ולברוח מבלתי לגרשה, מה שתוכל לנצל אח"כ כחוcharה להשופט - שהיתה "אנסה" לחותם על "הסכם הנירושין". או [ד], שמתירא שאנשי אלמי יתפסו אותו - ויבצעו לעליו "נת מעשה" בהחכאה - כמו שקרה כבר בעבר. ולא הרוא לו בכתב מוקorth בHALCHAH [שיוכל לבודק אחריתן] - שאכן "מחויב" הוא ליתן לה נת [אחר], או ש"מורת לנצח" או להוציאו על נת נת [אחר]. או ראוי שילך לפני שני ערים כשרים - "טרם" בציית נת הכספי, ויסכיד להם היטב את איכותו ומתחתו של האונטם כנ"ל, ואח"כ יאמר בפניות נוכח "טטריה מודעה" לרשותה (קמ ד"ס "ס"ו" - עד ד"ס "כל") - והם יחתמו עליה ויתנו בידו. דמלבד מה שאנו עושים עולה - بما שורצוה להנן על זכויותיו ובמבחן מהדורש"ס (י"ז, ט"י ויכ"ס). גם מצווה וחובא רמייא לעליו לעשות כן - כшибודע שהוא אונט, כדי שלא לחשיל אותה - ואת מי שירצה לשאנה - בהאיסור החמור ד"אשת איש", ולהציג את הדור מטעימת "טטרים" רח'ל. והבעל מחויב לזראות ה"טטריה מודעה" לבייד [שבחוורתו] - או לפרטה ומין קוצר אשר נת הכספי, כדי להציג אותה - ואת מי שירצה לשאנה - מהאיסור "אשת איש", רח'ל. [וואצ"ל: דאם נשנה המצב - ואכן מוכן ליתן לה נת [אחר], או לעלי יהודיע ואת להעדים - וגם לבער שטר והמהעלם].

מסירת מודעה - על "אונט" בנת - וביתולה

הן בא לפנינו עדים החתוםים מטה מוה"ר נ"י, ואמר לנו: הוו עלי עדים כשרים ונאמנים, איך שניי "מוסר מודעה" בפניכם, רהוות שמחמת סיבות שונות - רוצית אשתי מרתקת תחיה, לבסוף אותו באמצעים שונים - לגרשה ננד רצוני. על בן הריני "מוסר מודעה" בפניכם, שככל נת שאותן לה - אף אם יאמרו שנсталך או שתssh -כח האונט מעלי טרם הגט, או שהסכמתי ליתן הגט - ע"י ששכנעו אותו בדיבור - או בנסיבות חזון גדול מאד, תדרשו שלא אתן לה נת מרצוני - רק מהמת "אונט" הידוע לכם, ואני "מבללה" מעבשו שלא יהיה לה שום תוקף כלל. ואף אם אבטל כל מסירות מודעות - בביטול מודעי ומודיע דמודעי דנטקי מנו מודעה - עד סוף כל מודעה, ובפסיק כל עידי מודעות ואונט, ואפילו אם אודה או אעד על עצמו - או אשבע על דעת רביהם: שלא מסרתי מודעה - או שלא היהתי אונט, ואפילו אם אומר - שככל הדברים שומרתי - שנורמין בשיתקיימו אותן הדברים לבטל הגט - הרי חזון בטלין, וכן כל מה שהפה יכול לדבר. הכל יהיה נחשב כחרם הנשבר - וכדבר שאיין בו ממש כי הני מוכחה לכל זה בעל בריחי - מהמת האונט הידוע לכם, על בן כל הביטולים על מודעה זו - בולם יהיו בטלים ומבטלים - לא שרידין ולא קיימין, ורק מודעה זו יהיה קיים לעולם ועד - ולא יהיה לה ביטול עולמי, וולת בשאבטל מודעה זו בפניכם - טרם הלייבתי אל הגט, או בשאוציאנה [ה"רגינאל"] בקרע בית דין, והנתן יינתן רק על דעת הסוברים - [ו"קם לי" כוותיהו]: שמסירת מודעה זו - מועיל לפטול את הנת". כל זה מפר לנו בעל הנ"ל, וראינו בצרת נפשו והכרנו באונטו שאונט גדול הוא, על בן קבלונה ממנו וכתבנו וחתמנו יום לחדוש. שנת. לפ"ק.